

До Общинските Съветници

вносители на проекта наредбата за управление на общинските жилища в Столична община

До Господин Елен Герджиков

Председател на Столичен Общински Съвет

ОТНОСНО: СТАНОВИЩЕ ВЪЗ ОСНОВА НА ОБЩЕСТВЕНИ КОНСУЛТАЦИИ ПО ДОКЛАД С рег.№СОА20-ВК-107866/14.12.2020 г. относно приемане на НАРЕДБА за управление на общинските жилища на Столична община.

Уважаеми Госпожи и Господа,

Уважаеми Господин Герджиков,

С долуизявлението бих искала да взема отношение, относно приемането на така направените промени и вкарването за приемане на нова уредба за управление на общинските жилища в Столична община. Бих искала да се вземе под внимание правото ми на мнение на ангажиран пряко и косвено гражданин, с обществена позиция, който счита, че промените следва да бъдат направени след обстойно и задълбочено прочитане на икономическата обстановка в България, а тя трябва да е обективна и да осигурява на хората достоен, стабилен и устойчив живот.

Без да излизам от контекста, няма да Ви ангажирам с личния си статус на самотна майка отглеждаща малолетното си дете сама, отговаряща на сегашните условия на така действащата уредба, а

искам да отбележа възможно най-синтезирано несъгласието си, относно новите промени , които искате на направите, а именно:

1. Ограничаването със срок на наемане в зависимост от доходността на семейството, са срок от 5 или 7 години, не дава спокойствие и сигурност при отглеждане на децата.

Давам конкретен пример: Дете настанено на две години в Общинско жилище започнало вече първи клас, налагащо му се да смени района и местонахождението си поради причина – изтичане срок на договор.

Считам, че уредбата трябва да запази сегашните си параметри в защита на децата, тяхното подпомагане в така усложнената икономическа обстановка, а именно отглеждайки децата си , семействата не следва да бъдат стресирани и лимитирани със срок на подпомагане при условието, че отговарят на сегашната действаща уредба по социален статус. Моля, да вземете под внимание какви са психологическите и социални последици, които биха нанесли промените обвързани с максимален срок на договора за наемане на Общинско жилище, върху граждани, които до този момент според действащата Наредба не са били ограничени със срок.

2. Не трябва да се прави промяна по отношение на възможността за закупуване на общинските жилища след 5 годишна уседналост под наем.

Това , ще даде възможност за трайно интегриране на нуждаещите се младите семейства като им създаде чувство за измерима услуга в социален аспект, а не временно решение и заместител на достоен живот.

3. В края, на така подготвената наредбата са поместени правила, които не дават еднозначни отговори какво се случва с хората в заварено положение и по конкретно не дава уредени ясни и пълни отговори на продължаването на действието на действащата наредба по отношение на правилата , конкретно – „Стартирана процедура по закупуване „ -която търпи отговор 10 години ?!

В заключение, Ви моля не само от позицията на самотна майка с Висше образование, работещ усърдно български гражданин, избрал правото да не ползва „привилегията“ да взима социални помощи под формата на лична финансова помощ- характерен за определени прослойки в България, а и като гражданин , който няма свое или роднинско жилище, без възможността да излезе на свободен наем и това да не доведе до трайно сриване на социален статус, да ѝ позволите да продължи да ползва услугата за отдаване под наем на Общинско жилище, чрез Социалната услуга на Столична община, без да изпитва несигурност по отношение на бъдещето си !

В обобщение на изложеното ми дотук считам, че така направените промени не биха предоставили продължение на линията за социално адаптиране и интегриране.

С най-голямото ми уважение към Вас и институцията като цяло,

Бъдете здрави,

Миглена Георгиева